

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/327/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315208399
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1315208399.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: U. I., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XX, V., adresa pre doručovanie u B. Y.Í., Y. XX, V., proti odporkyni: U. I., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XX, V., o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 17. mája 2015, č.k. 15C 300/2015-25, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **m e n í** tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil odporkyni povinnosť v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia umožniť navrhovateľovi riadne užívať a poskytnúť kľúče od poštovej schránky a vymenených bytových zámok od bytu č. X nachádzajúceho sa na X. poschodí bytového domu, súp. č. XXXX na E. ul. č. XX v V., zapísaného na LV č. XXXX, katastrálne územie E.. Rozhodol tak stotožniac sa so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (§ 76 ods. 4 OSP), podľa ktorého je navrhovateľ podielovým spoluvlastníkom predmetného bytu spolu so svojou matkou (odporkyňou) v podiele 1 , s tým, že podľa výsledkov dedičského konania po svojom otcovi sa stal taktiež vlastníkom firmy Ewex, s.r.o. s povinnosťou vyplatiť odporkyni v lehote 1 rok sumu 1.585.130,- Sk, za účelom vyplatenia ktorej bol nútený prediť iný svoj byt. Po rozchode s partnerkou v roku 2013 nemá kde bývať, nakoľko odporkyňa mu bývanie v spoločnom byte neumožňuje. Situáciu riešil i podaním na políciu, ktorá vec postúpila správne orgánu, ktorý však vec odložil. Navrhované predbežné opatrenie žiada nariadiť vzhľadom na skutočnosť, že už vyše roka býva u kamarátov a nie je vlastníkom inej nehnuteľnosti. K návrhu na nariadenie predbežného opatrenia doložil Osvedčenie o dedičstve č. 30D 665/2008, Záznam o podanom oznámení podľa § 59 ods. 3 zák. č. 372/1990 Zb. zo dňa 10.10.2013, Záznam o odložení veci zo dňa 21.11.2013.

Proti tomuto uzneseniu riadne a včas podala odvolanie odporkyňa a žiadala napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť a návrh zamietnuť, resp. nariadené predbežné opatrenie zrušiť. Uviedla, že predmetný byt zakúpila so svojím nebohým manželom a synovi (navrhovateľovi) zakúpili byt. č. XX nachádzajúci sa v tom istom bytovom dome, ktorý užíval so svojou priateľkou B. Y.. Podľa osvedčenia o dedičstve po manželovi sa syn stal spoluvlastníkom firmy Ewex, s.r.o., i spoluvlastníkom predmetného bytu. Darovaný byt č. XX predal, kúpil si nehnuteľnosť v Pezinku a následne v obci L., ktorú predal svojej priateľke a následne tretím osobám. Nemá vedomosť o tom, kde sa syn aktuálne zdržiava, nakoľko nie sú v kontakte a syn o ňu nejaví záujem. Zámky na byte nemenila. Syn sa nepodieľa na spravovaní a financovaní bytu. Dohodli sa ústne na predaji bytu, následne si to syn rozmyslel. Ich vzťahy sú dlhodobé rozvrátené. Na Okresnom súde Bratislava III podala návrh na začatie konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ktoré je vedené pod sp. zn. 11C 192/2014. Na podiel navrhovateľa bola uvalená exekúcia oprávnených Všeobecnej zdravotnej poisťovne a ČSOB. Neplatí výživné na deti, bol naňho vydaný trestný rozkaz, avšak napriek uvedenému nereaguje na jej ponuky ohľadom predaja bytu. Prepis majetku na priateľku Y. podľa jej názoru realizoval účelovo s cieľom zbavenia sa majetku

kvôli svojim dlhom. K odvolaniu doložila výpis z LV č. XXXX, k.ú. E., výpis z LV č. XXXX, k.ú. E., výpis z LV č. XXX, k.ú. L., darovaciu zmluvu k bytu č. XX na E. ul. č. XX v V., písomnú ponuku na odkúpenie spoluvlastníckeho podielu, zápisnicu o trestnom oznámení bývalej manželky navrhovateľa zo dňa 4.6.2015 vo veci neplatenia výživného na maloleté deti navrhovateľa, trestný rozkaz Okresného súdu Pezinok zo dňa 11.11.2013, sp. zn. 2T 177/2013.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne je dôvodné.

Predbežné opatrenie je mimoriadny inštitút občianskeho súdneho konania, ktorý je na mieste použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu z dôvodu, že navrhovateľovi reálne a bezprostredne hrozí vznik škody, a to vôbec alebo len ťažko nahraditeľnej, alebo že by výkon súdneho rozhodnutia v budúcnosti očakávaného bol nemožný. Navrhovateľ musí po osvedčení svojho hmotného nároku, ktorého ochrany sa domáha, presvedčivo osvedčiť skutočnosť, že mu hrozí vznik škody, resp. ujmy. Reálnosť a bezprostrednosť znamená, že navrhovateľ musí osvedčiť už také konkrétne správanie sa odporcu, ktorým spôsobuje navrhovateľovi škodu, a to nenahraditeľnú. Predbežné opatrenie musí mať dočasný charakter, nesmie svojím petitom korešpondovať s návrhom vo veci samej, ale má byť prostriedkom zabezpečujúcim jeho výkon. Nárok nemusí byť nepochybne preukázaný, ale musí byť osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi situáciou, najmä naliehavosťou riešenia.

Subjekt domáhajúci sa nariadenia predbežného opatrenia musí osvedčiť dôvody na jeho nariadenie, t.j. potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo obavu o ohrozenie budúceho výkonu rozhodnutia, dôvodnosť nároku vo veci samej a nebezpečenstvo hroziacej ujmy. Osvedčovanie znamená zisťovanie najvýznamnejších skutočností potrebných pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia prostredníctvom označených dôkazov. Osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia sa posudzuje len podľa návrhu a k nemu doložených listín. Takýto postup predpokladá platnú právnu úpravu (§ 115 ods. 1 a contrario, § 75 ods. 8 OSP), sledujúca tým dosiahnutie účelu predbežného opatrenia, ktorým je rýchle a pružné riešenie situácie vyžadujúcej si okamžitý zásah súdu v prípade potreby. Predbežné opatrenie je totiž inštitútom, ktorý nachádza uplatnenie v situáciách, kedy nemožno čakať na skončenie veci samej, pretože je tu hrozba, že konečné rozhodnutie nebude mať už pre hmotnoprávny vzťah medzi účastníkmi materiálny význam. Predbežné opatrenie tak predstavuje procesný zabezpečovací prostriedok dočasného a provizórneho charakteru, ktorého účelom je zabezpečiť podmienky na poskytnutie reálnej, účinnej a efektívnej ochrany účastníkom konania, najmä z hľadiska zaručenia nerušeného rozhodovania vo veci samej, avšak za predpokladu aspoň osvedčenia nároku.

Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia musí súd skúmať naplnenie vzájomnej kumulácie dvoch dôvodov potrebných pre možnosť vyhovieť takémuto návrhu. Prvý nastáva vtedy, ak existuje dôvodná potreba dočasne regulovať isté právne vzťahy medzi účastníkmi konania, pretože hrozí vznik ujmy, resp. jej zväčšovanie, v druhom prípade sa poväčšine jedná o situácie, keď sa subjekt, ktorému svedčí povinnosť vyplývajúca z hmotného práva, správa tak, že úmyselne znižuje svoj majetok s cieľom vyhnúť sa jej splneniu. Aj v prípade splnenia formálnych a vecných predpokladov vyžadovaných zákonom pre nariadenie predbežného opatrenia súd musí ešte zvažovať, či v prípade jeho nariadenia nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov účastníkov konania alebo tretích osôb, a teda posúdiť primeranosť zásahu, ktorý nariadenie predbežného opatrenia predstavuje. O potrebe predbežnej úpravy teda nesmú byť vážnejšie pochybnosti. Procesnú zodpovednosť za výsledok konania (dôkazné bremeno) v tomto smere má navrhovateľ.

Splnenie uvedených podmienok môže mať potom vplyv aj na vlastnícke právo, ktoré požíva ústavnú ochranu a je ho možné obmedziť dočasnou úpravou, avšak len vtedy, ak by výkon vlastníckeho práva bol v rozpore s ďalšími vlastníckymi alebo inými rovnako chránenými právami.

Z uvedeného vyplýva, že pre vyhovie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia musí ísť o osvedčenie takého stavu právnych (nielen faktických) vzťahov medzi účastníkmi, ktorý vyžaduje dočasnú a rýchlu úpravu pomerov medzi nimi súdom, t.j. naliehavosť situácie i po stránke právnej, a taktiež o osvedčenie ohrozenia nároku, keď jeho ohrozenie musí byť podložené konkrétnymi skutočnosťami.

Na základe obsahu spisu v preskúmvanej veci odvolací súd na rozdiel od názoru súdu prvého stupňa má za to, že dôvody pre vyhovie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nie sú dané. Je nepochybné, že navrhované predbežné opatrenie má byť prostriedkom dočasnej úpravy právnych pomerov účastníkov a nie prostriedkom zabezpečujúcim neohrozenie budúceho výkonu súdneho rozhodnutia. I v takom prípade je však potrebné osvedčiť vzťah k meritórnemu konaniu, ktoré po vydaní predbežného opatrenia navrhovateľ bude iniciovať. Uvedená zákonná podmienka pre vyhovie návrhu pre nariadenie predbežného opatrenia však v danej veci absentuje, keď navrhovateľ v návrhu neuvádza, akého hmotnoprávneho nároku sa mieni domáhať meritórnou žalobou, z ktorého dôvodu tak danosť takého nároku ani nebola osvedčená. Vo výrokovej časti preskúmvaného uznesenia sa tak neprejavuje dočasnosť predbežnej úpravy, pretože súd prvého stupňa navrhovateľa k podaniu žiadnej meritórnej žaloby ani nezaviazal. Rovnako je potrebné poukázať na skutočnosť, že daný stav, ktorý sa navrhovateľ domáha upraviť prostredníctvom predbežného opatrenia, nenastal aktuálne, t.j. nie je osvedčená bezprostrednosť hroziacej ujmy, ktorá navrhovateľovi hrozí a ktorá môže byť nariadeným predbežným opatrením odvrátená, keďže podľa samotného navrhovateľa už vyše roka žije u priateľov. Navrhovateľ sa podľa názoru odvolacieho súdu domáha hmotnoprávnych nárokov podľa § 123 a nasl. Občianskeho zákonníku, avšak potrebu naliehavej predbežnej úpravy neosvedčil.

Vzhľadom na uvedené po vecnom a právnom zhodnotení relevantných skutočností na základe obsahu spisu odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 OSP zmenil a rozhodol tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie či zrušenie, pretože nemožno konštatovať, že by odvolací súd nemal vážnejšie pochybnosti o potrebe navrhovanej predbežnej úpravy.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP, avšak úspešnej odporkyni náhradu trov konania nepriznal, nakoľko jej žiadne trovy v tomto konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.